

Her Thorvaldsen har hjemme,
Han rækker Dig sin Haand.
Danst Hjerte, danst hans Stemme,
Og Hellas Kunstneraand.
Bort Held vi vil udtrykke —
Vi kom til Roma hen.
Dog, den har større Lykke,
Som kommer der igjen!

H. C. Andersen.

16

Om Th. № 4

16

S a n g

ved

R o m e r g i l d e t

den 8de Marts 1836.

Thorvaldsens Museums
ARKIV.

Mel. Komm, lieber Mai und mache.

Det Land, hvor Kunsten bygger,
Hvor Skjønheds Døttre boe,
Hvor Næret skjgger,
Dg tunge Druer groe,
Hvor milde Vinde lufte,
Hvor Bjergene er' blaae,
Dragehaver dufte,
Det Land vi Alle faae.

Vi horte Melodier,
Vi faae Sanct Peters Dom,
Coreggios Malerier —
Alt — thi vi faae jo Rom.
Dg nu, Madonna mia!
Vi er' jo atter der.
Det bedste Osteria
Har vi os udføgt her.

See! fyldte Foglietter
Bed Messinglampen staae;
Presciutto frem man sætter,
Vi Ponte molle faae.
"Bo ist der kleine Bravo?"
I "Schnitzelbank" han staaer.
Man ham og Monte cavo
Kof ud paa Aft'nen faaer.

Hvad Nyt? Skal Sligt man ændse,
Thi det har neppe Hold!
Da Venus i Firenze
Dg Vatican's Apol
Skal giftes, som man siger,
De smukke Born vil faae,
Der strax til andre Riger
Fra Pavestaten gaae!

Hvad Gammelt da? jeg spørger
Her Himlen er saa blaa;
Cypressen evig serger,
Hvor Oldtids Rester staae.
Som Ild er Avindens Die,
Dg Sjel i Sangen boer.
Her kneise Romas Høie,
Her Pinietræet groer.